

Sygn. akt I S 7/07

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2007 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SA Roman Sugier

Sędziowie : SA Piotr Wójtowicz

SA Rafał Dzyr (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2007 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi D. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w (...)

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie II C 45/06

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym

w K. pod sygnaturą akt II C 45/06 w zakresie dotyczącym

doręczenia powodowi D. K. odpisu postanowienia

tegoż Sądu z dnia 22 stycznia 2007 r. nastąpiła przewlekłość postępowania;

2. oddalić skargę w pozostałej części.

Sygn. akt I S 7/07

UZASADNIENIE

Powód D. K. wniósł o stwierdzenie, że w sprawie Sądu Okręgowego w (...) o sygnaturze akt II C 45/06 doszło do przewlekłości postępowania na etapie rozpoznania wniosku z dnia 14.12.2006 r. o zwolnienie od kosztów sądowych i doręczenia orzeczenia. Ponadto powód wniósł o zalecenie Sądowi Okręgowemu rozpoznania wniosku w odpowiednim terminie i przyznanie kwoty 600 zł od Skarbu Państwa.

Prezes Sądu Okręgowego w (...) wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Apelacyjny ustalił, że powód wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 15 września 2006 r. sygn. akt II C 45/06. Powód został w dniu 11 października 2005 r. zwolniony od kosztów sądowych w całości. Zarządzeniem z dnia 5.12.2006 r. wezwano powoda do uiszczenia opłaty podstawowej w kwocie 30 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Powód w piśmie z dnia 14.12.2006 r., które wpłynęło do Sądu Okręgowego w dniu 28.12.2006 r. wniósł o zwolnienie go od tej opłaty. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 22 stycznia 2007 r. sygn. akt II C 45/06 odrzucił apelację powoda z uwagi na nieuiszczenie opłaty podstawowej. Sąd Okręgowy stwierdził, że nawet strona korzystająca z całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych ma obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej.

Odpis postanowienia został wysłany w dniu 23.01.2007 r. do Aresztu Śledczego w B.. Ponieważ powód dzień wcześniej został przetransportowany do Aresztu Śledczego w W., przesyłka pocztowa została przekazana Sądowi Okręgowemu w Warszawie w celu ocenzurowania. Sąd ten nie przekazał powodowi przesyłki. Po wniesieniu skargi na przewlekłość postępowania zostało wydane w dniu 20.04.2007 r. zarządzenie o ponownym doręczeniu powodowi odpisu orzeczenia 17.05.2007 r. Odpis postanowienia został wysłany powodowi na adres Aresztu Śledczego w B..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

skarga była nieuzasadniona w części kwestionującej nierozpoznanie wniosku z dnia 14.12.2006 r. Sąd Okręgowy odniósł się bowiem do tego wniosku w postanowieniu z dnia 22 stycznia 2007 r. Sposób załatwienia wniosku nie podlega ocenie Sądu przełożonego w ramach postępowania skargowego. Skoro wniosek z 14.12.2006 r. wpłynął do Sądu Okręgowego w dniu 28.12.2006 r., a w dniu 22.01.2007 r. zostało wydane postanowienie, w którym odniesiono się do wniosku o zwolnienie od opłaty podstawowej, to w tym zakresie nie można było dopatrzeć się przewlekłości postępowania, a skarga podlegała oddaleniu na mocy art.12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843).

Przewlekłość postępowania wystąpiła natomiast na etapie doręczenia powodowi odpisu postanowienia z dnia 22.01.2007 r. W sprawie wystąpiły wprawdzie czynniki obiektywne wpływające na przedłużenie czasu potrzebnego na dostarczenie pisma powodowi. Nie stanowiły one jednak usprawiedliwienia dla niedoręczenia pisma przez okres trwający od stycznia do lipca 2007 r. Nawet w odpowiedzi Prezesa Sądu Okręgowego z dnia 30.07.2007 r. nie wskazano, czy odpis postanowienia został do tej pory skutecznie doręczony powodowi.

W całym tym okresie powód był pozbawiony wolności i znajdował się w dyspozycji jednostek państw. Sąd Okręgowy nie podjął żadnych kroków dyscyplinujących w odniesieniu do kierownictwa kolejnych aresztów śledczych, odpowiedzialnych za doręczenia osobie tymczasowo aresztowanej orzeczenia sądowego. Wadliwy proces cenzurowania pism, prowadzący do przedłużenia postępowania o pół roku nie może usprawiedliwiać Sądu Okręgowego w (...). Sąd ten nie wyjaśnił przyczyn, dla których zgodził się na poddanie swej przesyłki cenzurze ze strony innego Sądu w sytuacji, gdy art. 217 b § 1 k.k.w. nie przewiduje cenzury korespondencji urzędowej. Brak jest informacji o tym, aby Sąd Okręgowy podjął jakiegokolwiek kroki w tej sprawie. Doszło do paradoksalnej sytuacji, w której Sąd Okręgowy skutecznie poinformował powoda pismem z dnia 26.03.2007 r., że ma trudności w doręczeniu jemu orzeczenia z 22 stycznia 2007 r. Taki sposób prowadzenia postępowania nie mógł zostać zaakceptowany. W tym też zakresie Sąd Apelacyjny na mocy art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu bez nieuzasadnionej zwłoki uwzględnił skargę.

Mając na uwadze, że przewlekłość nastąpiła po odrzuceniu apelacji i nie spowodowała negatywnych skutków dla powoda, Sąd Apelacyjny uznał, że nie zachodziły podstawy do przyznania skarżącemu odpowiedniej sumy pieniężnej.

Ponieważ Sąd Okręgowy podjął czynności zmierzające do doręczenia powodowi odpisu postanowienia, zbędnym stało się zalecanie wykonania odpowiednich czynności w trybie art. 12 ust. 3 w/w ustawy.

ZARZĄDZENIE

1. (...)(...)

2. (...)

- (...)

(...),

-.

- (...)

3. (...)

(...)